

En intressant minnesbok av en amerikansk diplomat.

Amerikanske ministern Mr. Morris om sina erfarenheter och intryck från krigsåren i Sverige.

Föreläsningarna i Sverige ha i allmänhet lyckats vinna en viss popularitet, förmodligen därför, att de amerikanska diplomaterna icke ha den traditionella avskildhet och höfdragenhet mot "vanligt folk", som är typiskt för Europas diplomater. Amerikanska förståelse och medkänsla för de amerikanska diplomaterna icke ha den traditionella avskildhet och höfdragenhet mot "vanligt folk", som är typiskt för Europas diplomater. Amerikanska förståelse och medkänsla för de amerikanska diplomaterna icke ha den traditionella avskildhet och höfdragenhet mot "vanligt folk", som är typiskt för Europas diplomater.

Det är ett stycke historia utan stora pretensioner men av ganska stort intresse — även för kommunister. Finland och Rysslands frihetsskamp under de gångna åren har följt med största intresse. Ett par utdrag ur det ett par hundratal sidor långa arbetet (Norstedt & Söners förlag) ger en god inblick i vad han sett och hört och förstått.

Mr. Morris och "boljevikagenten". I ett kapitel med rubriken: "Ekon av det ryska sammanstötningen" skriver han bland annat:

"Efter många månaders boljevikande i Ryssland, och sedan kriget var slut, tillbrakte jag några dagar i bergen i närheten av Kristiania i Norge, då en dag ett kort med namnet Gruenbergs skickades upp på mitt rum med begäran, att jag skulle taga emot den besökande. En amerikansk militär, som vid detta tillfälle var med mig, avledde mig bestämt från att mottaga mannen, vilken efter vad han sade var en känd boljevikagent, som fått order att lämna Norge följande dag. Jag besöt dock att icke frågan min vana att taga emot vem som helst, som ville tala med mig.

Framtiden visade sig vara en tård och nervös stund, som ville, att jag skulle göra honom vad han kallade en stor tjänst. Hans hustru och barn voro i Chicago, sade han, och han bad mig telegradera till dem, att han övrigt utvisad från Norge och måste återvända till Ryssland, men att föröfrigt intet fattades honom. Han kunde kunnat, sade han, komma i tillfälle att göra mig en tjänst en gång och skulle alltid stå till mitt förfogande.

Jagäste mig inte så mycket vid detta, ty jag kunde inte tro, att han någon gång kunde göra mig någon tjänst, men då det tycktes vara utslutet att avsäga den begärda telegrammet, tillmötess jag hans önskan. Några veckor därefter fick jag ett brev från hans hustru, och sedan jag läst det och icke funnit något mistänkt däri, skickade jag det till Gruenbergs med en tilläggsman, som var på väg till Ryssland.

Jag tänkte icke vidare på saken och hade i själva verket alldeles glömt bort denna händelse, då jag genom vår ambassadör i Japan och även från regeringen i Washington fick meddelande om att konsul R. S. Treadwell blivit hämtad av sovjetmyndigheterna och suttit i fångelse i flera månader. Alla försök att få honom friheten hade misslyckats. Jag påminde mig då Gruenbergs ord och hans löfte och tillfrågade till honom, att om han ville göra mig någon tjänst, kunde det bäst ske genom att utverka mr. Treadwells frigivande.

SEGALL BROS

Stockholm, Sank.

DIVERSEAFFÄR.

Vitvaror, speccier, skodon av alla slag, manskläder, järnkramvaror var specialitet.

MEDELÄNDE.

Som vi köpt Stockholm Supply Co., ha vi nu ett stort och välortat lager av färska speccier, vitvaror, skor av alla slag, manskläder, järnkramvaror, järnkramvaror etc., för att tillfredsställa önskanerna hos folket i Stockholm distriktet.

Vår månadliga sammankomst inom affärslivet i västra Canada sätter oss i stånd att köpa på de bästa marknaderna samt ge våra kunder vinsten av så uppköpta besparingar. Vi skänka fina kvaliteten hos våra varor den bästa — ALLTID — och våra priser rädda — ty vi sträva att ge en beaktning på önskar och ett första besök skall övertyga er därom.

Ni önskar vår betjäning och rättfärdig behandling, vi önska också patronage — så låt oss komma till oss. Besök vår affär första gången ni kommer till staden. Ni är hjärtligt välkomna, vare sig ni köper något eller ej.

Eder för bättre betjäning SEGALL BROS, Stockholm, Sank.

Jag hade verkligen inte väntat mig något resultat av telegrammet, men en sex veckor senare erhöj jag ett meddelande från Gruenbergs om att jag kunde vänta konsul Treadwell med det senaste. Till min stora förvåning visade sig mr. Treadwell i Stockholm nästan strax efter det jag fått meddelandet.

När vite bodeln Mannerheim fick ont under rubriken "Röd vit och svart" skriver han bl. a. följande intressanta episoder från efterrepet till den finska revolutionen och blodgeneralen Mannerheims besök hos P. Stjärna i Stockholm. Bortsett från en del alltför starka uttryck om vissa detaljer ger skildringen ett korrekt uttryck från stämningen inom hans egen kretsar, att kommunisterna (de förra vänster-socialisterna, vilken beaktning han använder) varit och äro en faktor att räkna med och därmed en fruktad faktor.

Striderna i Finland fingro ett obehagligt och betecknande efterspel i Sverige i februari 1919, då general Mannerheim offentlig besökte Stockholm såsom Finlands riksförstärkning. Underrättelsen om att general Mannerheim skulle komma, försatte vänster-socialisterna i det våldaste raseri. Inom de arbetande klasserna i Sverige hade länge rätt fälsning, och regeringen hade många skäl att vara orolig. Den stränga blockad, som uppehöllt mot Sverige, hade nödvändigtvis en reducering av brödransoner, i början av år 1918 till en kvantitet, som var till och med lägre än veckoramen i det stridande Tyskland. Detta förorsakade stor nöd bland den fattigare befolkningen, och missnöjet tog sig så tydliga uttryck, att några landsortserementen inkalldes till Stockholm för att ersätta de trupper, som fört funnos där. Man befärade nämligen, att stadens karn kunnat bli smittad av revolutionära åsikter.

Den första maj, arbetarnas dag i hela Europa, hade en sammanstötning ägt rum mellan polisen och några svenska boljevikar mitt för utrikesdepartementet, och polisen hade därvid tvungits använda sina buggar. Oron ökades hastigt, och i början av maj kom ett stort antal boljevikar till Stockholm för att ersätta de trupper, som fört funnos där. Man befärade nämligen, att stadens karn kunnat bli smittad av revolutionära åsikter.

Den första maj, arbetarnas dag i hela Europa, hade en sammanstötning ägt rum mellan polisen och några svenska boljevikar mitt för utrikesdepartementet, och polisen hade därvid tvungits använda sina buggar. Oron ökades hastigt, och i början av maj kom ett stort antal boljevikar till Stockholm för att ersätta de trupper, som fört funnos där. Man befärade nämligen, att stadens karn kunnat bli smittad av revolutionära åsikter.

Den första maj, arbetarnas dag i hela Europa, hade en sammanstötning ägt rum mellan polisen och några svenska boljevikar mitt för utrikesdepartementet, och polisen hade därvid tvungits använda sina buggar. Oron ökades hastigt, och i början av maj kom ett stort antal boljevikar till Stockholm för att ersätta de trupper, som fört funnos där. Man befärade nämligen, att stadens karn kunnat bli smittad av revolutionära åsikter.

Den första maj, arbetarnas dag i hela Europa, hade en sammanstötning ägt rum mellan polisen och några svenska boljevikar mitt för utrikesdepartementet, och polisen hade därvid tvungits använda sina buggar. Oron ökades hastigt, och i början av maj kom ett stort antal boljevikar till Stockholm för att ersätta de trupper, som fört funnos där. Man befärade nämligen, att stadens karn kunnat bli smittad av revolutionära åsikter.

Den första maj, arbetarnas dag i hela Europa, hade en sammanstötning ägt rum mellan polisen och några svenska boljevikar mitt för utrikesdepartementet, och polisen hade därvid tvungits använda sina buggar. Oron ökades hastigt, och i början av maj kom ett stort antal boljevikar till Stockholm för att ersätta de trupper, som fört funnos där. Man befärade nämligen, att stadens karn kunnat bli smittad av revolutionära åsikter.

Den första maj, arbetarnas dag i hela Europa, hade en sammanstötning ägt rum mellan polisen och några svenska boljevikar mitt för utrikesdepartementet, och polisen hade därvid tvungits använda sina buggar. Oron ökades hastigt, och i början av maj kom ett stort antal boljevikar till Stockholm för att ersätta de trupper, som fört funnos där. Man befärade nämligen, att stadens karn kunnat bli smittad av revolutionära åsikter.

Den första maj, arbetarnas dag i hela Europa, hade en sammanstötning ägt rum mellan polisen och några svenska boljevikar mitt för utrikesdepartementet, och polisen hade därvid tvungits använda sina buggar. Oron ökades hastigt, och i början av maj kom ett stort antal boljevikar till Stockholm för att ersätta de trupper, som fört funnos där. Man befärade nämligen, att stadens karn kunnat bli smittad av revolutionära åsikter.

Den första maj, arbetarnas dag i hela Europa, hade en sammanstötning ägt rum mellan polisen och några svenska boljevikar mitt för utrikesdepartementet, och polisen hade därvid tvungits använda sina buggar. Oron ökades hastigt, och i början av maj kom ett stort antal boljevikar till Stockholm för att ersätta de trupper, som fört funnos där. Man befärade nämligen, att stadens karn kunnat bli smittad av revolutionära åsikter.

Den första maj, arbetarnas dag i hela Europa, hade en sammanstötning ägt rum mellan polisen och några svenska boljevikar mitt för utrikesdepartementet, och polisen hade därvid tvungits använda sina buggar. Oron ökades hastigt, och i början av maj kom ett stort antal boljevikar till Stockholm för att ersätta de trupper, som fört funnos där. Man befärade nämligen, att stadens karn kunnat bli smittad av revolutionära åsikter.

Den första maj, arbetarnas dag i hela Europa, hade en sammanstötning ägt rum mellan polisen och några svenska boljevikar mitt för utrikesdepartementet, och polisen hade därvid tvungits använda sina buggar. Oron ökades hastigt, och i början av maj kom ett stort antal boljevikar till Stockholm för att ersätta de trupper, som fört funnos där. Man befärade nämligen, att stadens karn kunnat bli smittad av revolutionära åsikter.

Den första maj, arbetarnas dag i hela Europa, hade en sammanstötning ägt rum mellan polisen och några svenska boljevikar mitt för utrikesdepartementet, och polisen hade därvid tvungits använda sina buggar. Oron ökades hastigt, och i början av maj kom ett stort antal boljevikar till Stockholm för att ersätta de trupper, som fört funnos där. Man befärade nämligen, att stadens karn kunnat bli smittad av revolutionära åsikter.

Den första maj, arbetarnas dag i hela Europa, hade en sammanstötning ägt rum mellan polisen och några svenska boljevikar mitt för utrikesdepartementet, och polisen hade därvid tvungits använda sina buggar. Oron ökades hastigt, och i början av maj kom ett stort antal boljevikar till Stockholm för att ersätta de trupper, som fört funnos där. Man befärade nämligen, att stadens karn kunnat bli smittad av revolutionära åsikter.

Den första maj, arbetarnas dag i hela Europa, hade en sammanstötning ägt rum mellan polisen och några svenska boljevikar mitt för utrikesdepartementet, och polisen hade därvid tvungits använda sina buggar. Oron ökades hastigt, och i början av maj kom ett stort antal boljevikar till Stockholm för att ersätta de trupper, som fört funnos där. Man befärade nämligen, att stadens karn kunnat bli smittad av revolutionära åsikter.

Den första maj, arbetarnas dag i hela Europa, hade en sammanstötning ägt rum mellan polisen och några svenska boljevikar mitt för utrikesdepartementet, och polisen hade därvid tvungits använda sina buggar. Oron ökades hastigt, och i början av maj kom ett stort antal boljevikar till Stockholm för att ersätta de trupper, som fört funnos där. Man befärade nämligen, att stadens karn kunnat bli smittad av revolutionära åsikter.

Den första maj, arbetarnas dag i hela Europa, hade en sammanstötning ägt rum mellan polisen och några svenska boljevikar mitt för utrikesdepartementet, och polisen hade därvid tvungits använda sina buggar. Oron ökades hastigt, och i början av maj kom ett stort antal boljevikar till Stockholm för att ersätta de trupper, som fört funnos där. Man befärade nämligen, att stadens karn kunnat bli smittad av revolutionära åsikter.

Den första maj, arbetarnas dag i hela Europa, hade en sammanstötning ägt rum mellan polisen och några svenska boljevikar mitt för utrikesdepartementet, och polisen hade därvid tvungits använda sina buggar. Oron ökades hastigt, och i början av maj kom ett stort antal boljevikar till Stockholm för att ersätta de trupper, som fört funnos där. Man befärade nämligen, att stadens karn kunnat bli smittad av revolutionära åsikter.

Den första maj, arbetarnas dag i hela Europa, hade en sammanstötning ägt rum mellan polisen och några svenska boljevikar mitt för utrikesdepartementet, och polisen hade därvid tvungits använda sina buggar. Oron ökades hastigt, och i början av maj kom ett stort antal boljevikar till Stockholm för att ersätta de trupper, som fört funnos där. Man befärade nämligen, att stadens karn kunnat bli smittad av revolutionära åsikter.

Den första maj, arbetarnas dag i hela Europa, hade en sammanstötning ägt rum mellan polisen och några svenska boljevikar mitt för utrikesdepartementet, och polisen hade därvid tvungits använda sina buggar. Oron ökades hastigt, och i början av maj kom ett stort antal boljevikar till Stockholm för att ersätta de trupper, som fört funnos där. Man befärade nämligen, att stadens karn kunnat bli smittad av revolutionära åsikter.

Den första maj, arbetarnas dag i hela Europa, hade en sammanstötning ägt rum mellan polisen och några svenska boljevikar mitt för utrikesdepartementet, och polisen hade därvid tvungits använda sina buggar. Oron ökades hastigt, och i början av maj kom ett stort antal boljevikar till Stockholm för att ersätta de trupper, som fört funnos där. Man befärade nämligen, att stadens karn kunnat bli smittad av revolutionära åsikter.

Den första maj, arbetarnas dag i hela Europa, hade en sammanstötning ägt rum mellan polisen och några svenska boljevikar mitt för utrikesdepartementet, och polisen hade därvid tvungits använda sina buggar. Oron ökades hastigt, och i början av maj kom ett stort antal boljevikar till Stockholm för att ersätta de trupper, som fört funnos där. Man befärade nämligen, att stadens karn kunnat bli smittad av revolutionära åsikter.

Republikfrågan — blir ej valfråga

Irlandsårens försägen av orolig heteras början.

De Valera utger en ny valproklamation.

För omkring fjorton dagar sedan utgav Eamonn de Valera en proklamation rörande det förestående valet, varj påpekas, att befolkningen icke komme att bli kallad att avgöra, huruvida de önskade fristatens bibehållande eller en republik som regeringsform. Han påpekade, att det ej komme att ges ges vad man kallar "fair play," men republikanerna komma i alla fall att uppsätta kandidater inom de flesta valdistrikt för att ge folket ett tillfälle att demonstrera, vilket dess val skulle ha blivit om Englands krigshot hade avlägnats.

Den 28 juni var årsdagen av "The Four Courts" bombardemang, och krigets början, vilket kostat landet sådana stora förluster av egendom och människoliv, och De Valera fridagade genom att utge en annan publik kungörelse, som nådde pressen den 29, upprepande anklagelsen, att valet ej komme att kunna fritt bedrivas, men uttalande hoppet, att sinnerförganisatorerna kunna övervinna alla hinder och uppätta en republikansk kandidat i varje valkrets, samt att dessa, om de bli valda, vägra att avlaya den erforderliga eden eller associera sig med en regering, som underordnad sig Englands regering.

Han fortsätter i den vanliga stilen att propagandera republikanernas läror och syftsmål och anklagar fristaten för att degradera det irlandska folket, tills det intager i praktiken en byråsakt ömlikn roll under Englands värdska, och framhåller, att Irlands frihet är lik fängens frihet i ett interneringsläger. Han förutsätter, att Irlands andel i de imperiella bördorna en gång komme att avlösas, och att folket då äntligen skall inse det förödmjukande i situationen.

Han avslutar med följande ord: "För ett år sedan denna dag blevo de män, som obehagligt och utan fruktan kämpade för Irlands fullständiga självständighet, attackerade av engelska maskingevär på Englands befallning. Den militära kampanjen är nu över. De förnämsta av dessa kämpar ha fallit, men, såsom den patriotiske biskopen av Limerick uttryckte sig, så länge som graset grött och vattnet fortsätter att rinna, så länge skall minnet leva av dessa män, och den sak, de kämpade och dogo för, skall alltid försvaras och heligföras."

Irlandsårens försägen av orolig heteras början.

De Valera utger en ny valproklamation.

För omkring fjorton dagar sedan utgav Eamonn de Valera en proklamation rörande det förestående valet, varj påpekas, att befolkningen icke komme att bli kallad att avgöra, huruvida de önskade fristatens bibehållande eller en republik som regeringsform. Han påpekade, att det ej komme att ges ges vad man kallar "fair play," men republikanerna komma i alla fall att uppsätta kandidater inom de flesta valdistrikt för att ge folket ett tillfälle att demonstrera, vilket dess val skulle ha blivit om Englands krigshot hade avlägnats.

Den 28 juni var årsdagen av "The Four Courts" bombardemang, och krigets början, vilket kostat landet sådana stora förluster av egendom och människoliv, och De Valera fridagade genom att utge en annan publik kungörelse, som nådde pressen den 29, upprepande anklagelsen, att valet ej komme att kunna fritt bedrivas, men uttalande hoppet, att sinnerförganisatorerna kunna övervinna alla hinder och uppätta en republikansk kandidat i varje valkrets, samt att dessa, om de bli valda, vägra att avlaya den erforderliga eden eller associera sig med en regering, som underordnad sig Englands regering.

Han fortsätter i den vanliga stilen att propagandera republikanernas läror och syftsmål och anklagar fristaten för att degradera det irlandska folket, tills det intager i praktiken en byråsakt ömlikn roll under Englands värdska, och framhåller, att Irlands frihet är lik fängens frihet i ett interneringsläger. Han förutsätter, att Irlands andel i de imperiella bördorna en gång komme att avlösas, och att folket då äntligen skall inse det förödmjukande i situationen.

Han avslutar med följande ord: "För ett år sedan denna dag blevo de män, som obehagligt och utan fruktan kämpade för Irlands fullständiga självständighet, attackerade av engelska maskingevär på Englands befallning. Den militära kampanjen är nu över. De förnämsta av dessa kämpar ha fallit, men, såsom den patriotiske biskopen av Limerick uttryckte sig, så länge som graset grött och vattnet fortsätter att rinna, så länge skall minnet leva av dessa män, och den sak, de kämpade och dogo för, skall alltid försvaras och heligföras."

Irlandsårens försägen av orolig heteras början.

De Valera utger en ny valproklamation.

För omkring fjorton dagar sedan utgav Eamonn de Valera en proklamation rörande det förestående valet, varj påpekas, att befolkningen icke komme att bli kallad att avgöra, huruvida de önskade fristatens bibehållande eller en republik som regeringsform. Han påpekade, att det ej komme att ges ges vad man kallar "fair play," men republikanerna komma i alla fall att uppsätta kandidater inom de flesta valdistrikt för att ge folket ett tillfälle att demonstrera, vilket dess val skulle ha blivit om Englands krigshot hade avlägnats.

Den 28 juni var årsdagen av "The Four Courts" bombardemang, och krigets början, vilket kostat landet sådana stora förluster av egendom och människoliv, och De Valera fridagade genom att utge en annan publik kungörelse, som nådde pressen den 29, upprepande anklagelsen, att valet ej komme att kunna fritt bedrivas, men uttalande hoppet, att sinnerförganisatorerna kunna övervinna alla hinder och uppätta en republikansk kandidat i varje valkrets, samt att dessa, om de bli valda, vägra att avlaya den erforderliga eden eller associera sig med en regering, som underordnad sig Englands regering.

Han fortsätter i den vanliga stilen att propagandera republikanernas läror och syftsmål och anklagar fristaten för att degradera det irlandska folket, tills det intager i praktiken en byråsakt ömlikn roll under Englands värdska, och framhåller, att Irlands frihet är lik fängens frihet i ett interneringsläger. Han förutsätter, att Irlands andel i de imperiella bördorna en gång komme att avlösas, och att folket då äntligen skall inse det förödmjukande i situationen.

Han avslutar med följande ord: "För ett år sedan denna dag blevo de män, som obehagligt och utan fruktan kämpade för Irlands fullständiga självständighet, attackerade av engelska maskingevär på Englands befallning. Den militära kampanjen är nu över. De förnämsta av dessa kämpar ha fallit, men, såsom den patriotiske biskopen av Limerick uttryckte sig, så länge som graset grött och vattnet fortsätter att rinna, så länge skall minnet leva av dessa män, och den sak, de kämpade och dogo för, skall alltid försvaras och heligföras."

Irlandsårens försägen av orolig heteras början.

De Valera utger en ny valproklamation.

För omkring fjorton dagar sedan utgav Eamonn de Valera en proklamation rörande det förestående valet, varj påpekas, att befolkningen icke komme att bli kallad att avgöra, huruvida de önskade fristatens bibehållande eller en republik som regeringsform. Han påpekade, att det ej komme att ges ges vad man kallar "fair play," men republikanerna komma i alla fall att uppsätta kandidater inom de flesta valdistrikt för att ge folket ett tillfälle att demonstrera, vilket dess val skulle ha blivit om Englands krigshot hade avlägnats.

Den 28 juni var årsdagen av "The Four Courts" bombardemang, och krigets början, vilket kostat landet sådana stora förluster av egendom och människoliv, och De Valera fridagade genom att utge en annan publik kungörelse, som nådde pressen den 29, upprepande anklagelsen, att valet ej komme att kunna fritt bedrivas, men uttalande hoppet, att sinnerförganisatorerna kunna övervinna alla hinder och uppätta en republikansk kandidat i varje valkrets, samt att dessa, om de bli valda, vägra att avlaya den erforderliga eden eller associera sig med en regering, som underordnad sig Englands regering.

Han fortsätter i den vanliga stilen att propagandera republikanernas läror och syftsmål och anklagar fristaten för att degradera det irlandska folket, tills det intager i praktiken en byråsakt ömlikn roll under Englands värdska, och framhåller, att Irlands frihet är lik fängens frihet i ett interneringsläger. Han förutsätter, att Irlands andel i de imperiella bördorna en gång komme att avlösas, och att folket då äntligen skall inse det förödmjukande i situationen.

Republikfrågan — blir ej valfråga

Irlandsårens försägen av orolig heteras början.

De Valera utger en ny valproklamation.

För omkring fjorton dagar sedan utgav Eamonn de Valera en proklamation rörande det förestående valet, varj påpekas, att befolkningen icke komme att bli kallad att avgöra, huruvida de önskade fristatens bibehållande eller en republik som regeringsform. Han påpekade, att det ej komme att ges ges vad man kallar "fair play," men republikanerna komma i alla fall att uppsätta kandidater inom de flesta valdistrikt för att ge folket ett tillfälle att demonstrera, vilket dess val skulle ha blivit om Englands krigshot hade avlägnats.

Den 28 juni var årsdagen av "The Four Courts" bombardemang, och krigets början, vilket kostat landet sådana stora förluster av egendom och människoliv, och De Valera fridagade genom att utge en annan publik kungörelse, som nådde pressen den 29, upprepande anklagelsen, att valet ej komme att kunna fritt bedrivas, men uttalande hoppet, att sinnerförganisatorerna kunna övervinna alla hinder och uppätta en republikansk kandidat i varje valkrets, samt att dessa, om de bli valda, vägra att avlaya den erforderliga eden eller associera sig med en regering, som underordnad sig Englands regering.

Han fortsätter i den vanliga stilen att propagandera republikanernas läror och syftsmål och anklagar fristaten för att degradera det irlandska folket, tills det intager i praktiken en byråsakt ömlikn roll under Englands värdska, och framhåller, att Irlands frihet är lik fängens frihet i ett interneringsläger. Han förutsätter, att Irlands andel i de imperiella bördorna en gång komme att avlösas, och att folket då äntligen skall inse det förödmjukande i situationen.

Han avslutar med följande ord: "För ett år sedan denna dag blevo de män, som obehagligt och utan fruktan kämpade för Irlands fullständiga självständighet, attackerade av engelska maskingevär på Englands befallning. Den militära kampanjen är nu över. De förnämsta av dessa kämpar ha fallit, men, såsom den patriotiske biskopen av Limerick uttryckte sig, så länge som graset grött och vattnet fortsätter att rinna, så länge skall minnet leva av dessa män, och den sak, de kämpade och dogo för, skall alltid försvaras och heligföras."

Irlandsårens försägen av orolig heteras början.

De Valera utger en ny valproklamation.

För omkring fjorton dagar sedan utgav Eamonn de Valera en proklamation rörande det förestående valet, varj påpekas, att befolkningen icke komme att bli kallad att avgöra, huruvida de önskade fristatens bibehållande eller en republik som regeringsform. Han påpekade, att det ej komme att ges ges vad man kallar "fair play," men republikanerna komma i alla fall att uppsätta kandidater inom de flesta valdistrikt för att ge folket ett tillfälle att demonstrera, vilket dess val skulle ha blivit om Englands krigshot hade avlägnats.

Den 28 juni var årsdagen av "The Four Courts" bombardemang, och krigets början, vilket kostat landet sådana stora förluster av egendom och människoliv, och De Valera fridagade genom att utge en annan publik kungörelse, som nådde pressen den 29, upprepande anklagelsen, att valet ej komme att kunna fritt bedrivas, men uttalande hoppet, att sinnerförganisatorerna kunna övervinna alla hinder och uppätta en republikansk kandidat i varje valkrets, samt att dessa, om de bli valda, vägra att avlaya den erforderliga eden eller associera sig med en regering, som underordnad sig Englands regering.

Han fortsätter i den vanliga stilen att propagandera republikanernas läror och syftsmål och anklagar fristaten för att degradera det irlandska folket, tills det intager i praktiken en byråsakt ömlikn roll under Englands värdska, och framhåller, att Irlands frihet är lik fängens frihet i ett interneringsläger. Han förutsätter, att Irlands andel i de imperiella bördorna en gång komme att avlösas, och att folket då äntligen skall inse det förödmjukande i situationen.

Han avslutar med följande ord: "För ett år sedan denna dag blevo de män, som obehagligt och utan fruktan kämpade för Irlands fullständiga självständighet, attackerade av engelska maskingevär på Englands befallning. Den militära kampanjen är nu över. De förnämsta av dessa kämpar ha fallit, men, såsom den patriotiske biskopen av Limerick uttryckte sig, så länge som graset grött och vattnet fortsätter att rinna, så länge skall minnet leva av dessa män, och den sak, de kämpade och dogo för, skall alltid försvaras och heligföras."

Irlandsårens försägen av orolig heteras början.

De Valera utger en ny valproklamation.

För omkring fjorton dagar sedan utgav Eamonn de Valera en proklamation rörande det förestående valet, varj påpekas, att befolkningen icke komme att bli kallad att avgöra, huruvida de önskade fristatens bibehållande eller en republik som regeringsform. Han påpekade, att det ej komme att ges ges vad man kallar "fair play," men republikanerna komma i alla fall att uppsätta kandidater inom de flesta valdistrikt för att ge folket ett tillfälle att demonstrera, vilket dess val skulle ha blivit om Englands krigshot hade avlägnats.

Den 28 juni var årsdagen av "The Four Courts" bombardemang, och krigets början, vilket kostat landet sådana stora förluster av egendom och människoliv, och De Valera fridagade genom att utge en annan publik kungörelse, som nådde pressen den 29, upprepande anklagelsen, att valet ej komme att kunna fritt bedrivas, men uttalande hoppet, att sinnerförganisatorerna kunna övervinna alla hinder och uppätta en republikansk kandidat i varje valkrets, samt att dessa, om de bli valda, vägra att avlaya den erforderliga eden eller associera sig med en regering, som underordnad sig Englands regering.

Han fortsätter i den vanliga stilen att propagandera republikanernas läror och syftsmål och anklagar fristaten för att degradera det irlandska folket, tills det intager i praktiken en byråsakt ömlikn roll under Englands värdska, och framhåller, att Irlands frihet är lik fängens frihet i ett interneringsläger. Han förutsätter, att Irlands andel i de imperiella bördorna en gång komme att avlösas, och att folket då äntligen skall inse det förödmjukande i situationen.

Han avslutar med följande ord: "För ett år sedan denna dag blevo de män, som obehagligt och utan fruktan kämpade för Irlands fullständiga självständighet, attackerade av engelska maskingevär på Englands befallning. Den militära kampanjen är nu över. De förnämsta av dessa kämpar ha fallit, men, såsom den patriotiske biskopen av Limerick uttryckte sig, så länge som graset grött och vattnet fortsätter att rinna, så länge skall minnet leva av dessa män, och den sak, de kämpade och dogo för, skall alltid försvaras och heligföras."

Irlandsårens försägen av orolig heteras början.

De Valera utger en ny valproklamation.

För omkring fjorton dagar sedan utgav Eamonn de Valera en proklamation rörande det förestående valet, varj påpekas, att befolkningen icke komme att bli kallad att avgöra, huruvida de önskade fristatens bibehållande eller en republik som regeringsform. Han påpekade, att det ej komme att ges ges vad man kallar "fair play," men republikanerna komma i alla fall att uppsätta kandidater inom de flesta valdistrikt för att ge folket ett tillfälle att demonstrera, vilket dess val skulle ha blivit om Englands krigshot hade avlägnats.

Den 28 juni var årsdagen av "The Four Courts" bombardemang, och krigets början, vilket kostat landet sådana stora förluster av egendom och människoliv, och De Valera fridagade genom att utge en annan publik kungörelse, som nådde pressen den 29, upprepande anklagelsen, att valet ej komme att kunna fritt bedrivas, men uttalande hoppet, att sinnerförganisatorerna kunna övervinna alla hinder och uppätta en republikansk kandidat i varje valkrets, samt att dessa, om de bli valda, vägra att avlaya den erforderliga eden eller associera sig med en regering, som underordnad sig Englands regering.

Han fortsätter i den vanliga stilen att propagandera republikanernas läror och syftsmål och anklagar fristaten för att degradera det irlandska folket, tills det intager i praktiken en byråsakt ömlikn roll under Englands värdska, och framhåller, att Irlands frihet är lik fängens frihet i ett interneringsläger. Han förutsätter, att Irlands andel i de imperiella bördorna en gång komme att avlösas, och att folket då äntligen skall inse det förödmjukande i situationen.

Republikfrågan — blir ej valfråga

Irlandsårens försägen av orolig heteras början.

De Valera utger en ny valproklamation.

För omkring fjorton dagar sedan utgav Eamonn de Valera en proklamation rörande det förestående valet, varj påpekas, att befolkningen icke komme att bli kallad att avgöra, huruvida de önskade fristatens bibehållande eller en republik som regeringsform. Han påpekade, att det ej komme att ges ges vad man kallar "fair play," men